

**Μετά το μεγάλο συλλαλητήριο της Θεσσαλονίκης
και λίγο πριν από το ακόμη μεγαλύτερο της Αθήνας**

Η ουσία του Μακεδονικού και της λύσης του

Η δέουσα στάση απέναντι σε ένα πολιτικό πρόβλημα εξαρτάται πρωτίστως από την πλήρη αναγνώριση της διάστασης και ουσίας του προβλήματος. Με αφορμή την κρίση στο Μακεδονικό, για άλλη μια φορά αποδεικνύεται ότι στην Ελλάδα συνεχώς παριστάνουμε ότι αγνοούμε την ουσία των προβλημάτων. Όπως στο Κυπριακό ξεχνάμε ότι είναι βασικά πρόβλημα εισβολής και κατοχής, έτσι και στο Μακεδονικό ξεχνάμε ότι είναι πρόβλημα ιστορικής και πολιτισμικής κλοπής και κατ' επέκταση αστήρικτου αλυτρωτισμού - επεκτατισμού.

Το πρόβλημα δεν είναι γεωγραφικό

Λέγεται συχνά ότι το γειτονικό κράτος ανήκει στη γεωγραφική περιοχή της Μακεδονίας και συνεπώς έχει δικαίωμα στη χρήση του όρου Μακεδονία με γεωγραφικό ή άλλο προσδιορισμό. Αγνοείται ότι μόνο ένα μικρό, νότιο κομμάτι του γειτονικού κράτους ανήκει στο γεωγραφικό χώρο της Μακεδονίας. Ούτε καν η πρωτεύουσά του δε βρίσκεται σε αυτό το κομμάτι. Η άποψη αυτή θα ήταν έστω λογικοφανής, μόνο αν όλη η επικράτεια του κράτους ανήκε στο γεωγραφικό χώρο της Μακεδονίας. Όμως ακόμα κι αν ίσχυε αυτό, το πρόβλημα δεν είναι γεωγραφικό. Οι Σκοπιανοί δεν προσδίδουν στον όρο Μακεδονία γεωγραφική ή χρονική σημασία, ούτε τον χρειάζονται για γεωγραφικούς λόγους.

Η διεκδίκηση του συνόλου της μακεδονικής κληρονομιάς

Οι Σκοπιανοί ανοιχτά παραδέχονται ότι αυτό που διεκδικούν είναι αρχικά η ιστορική μακεδονική κληρονομιά και όχι ο χώρος. Γιατί η διεκδίκηση της κληρονομιάς τους είναι απαραίτητη, όχι απλά για να διεκδικήσουν εδάφη αλλά, για να σταθούν ιδεολογικά ως έθνος. Η διεκδίκηση εδαφών έπεται ως άμεση συνέπεια του εθνικού σφετερισμού.

Διεκδικούν τη μακεδονική πολιτισμική κληρονομιά, που είναι αναπόσπαστο κομμάτι της ελληνικής. Μακεδονική ιστορία και κληρονομιά είναι μόνο μία. Άρα, εκείνοι αυτοπροσδιοριζόμενοι ως απόγονοι των Μακεδόνων και της μακεδονικής κληρονομιάς, διεκδικούν όχι απλώς μέρος αυτής, αλλά το σύνολό της. Για αυτό και

οι εδαφικές – ανεδαφικές διεκδικήσεις τους αφορούν το σύνολο του γεωγραφικού χώρου της Μακεδονίας.

Συνεπώς, με δεδομένη την πολιτική των Σκοπίων, η θεωρία της σύνθετης ονομασίας με γεωγραφικό ή άλλο προσδιορισμό, ως τίμιου συμβιβασμού, πρακτικά δε στέκει. Και γι' αυτό τελικά οποιαδήποτε αναφορά στον όρο Μακεδονία παράγει τελικά τις ίδιες συνέπειες αλυτρωτισμού. Το πρόβλημα προφανώς δεν αφορά αποκλειστικά στο όνομα του κράτους. Οι Σκοπιανοί αναπτύσσουν συστηματικά πολυκάναλη προπαγάνδα αλυτρωτισμού. **Όμως το όνομα συνοψίζει τη διεκδίκηση των Σκοπίων και αποτελεί απαραίτητο όχημα για αυτή.**

Η αντιμετώπιση ενός γεωπολιτικού προβλήματος

Μια χώρα επιδιώκει συστηματικά να σφετεριστεί αναπόσπαστο κομμάτι της ιστορίας μιας άλλης χώρας. Και να θεμελιώσει πάνω στο σφετερισμό την εθνική της ύπαρξη και να προβάλλει τελικά ανυπόστατες αλυτρωτικές διεκδικήσεις. Το πρωτοφανές της επιδίωξης των Σκοπιανών δεν είναι τόσο η διεκδίκηση εδαφών όσο η επιχείρηση θεμελίωσης της ίδιας τους της ύπαρξης εις βάρος κάποιου τρίτου. Το Μακεδονικό καθίσταται όμως δευτερογενώς γεωπολιτικό πρόβλημα, εξαιτίας ακριβώς της πολιτισμικής – ιστορικής του διάστασης. Και τελικά ως γεωπολιτικό πρόβλημα πρέπει να αντιμετωπίζεται από την Ελλάδα.

Η Ελλάδα δεν έχει συμφέρον να διευθετήσει απλά το πρόβλημα άρον άρον χάριν της σπουδής των ευρωατλαντικών σχεδιασμών. Έχει συμφέρον να λύσει το πρόβλημα το συντομότερο προς την κατεύθυνση της ικανοποίησης των εθνικών δικαίων. **Που σημαίνει πρακτικά ότι οφείλει να απαιτήσει από τους Σκοπιανούς την ακύρωση του ψευδεπίγραφου «Μακεδονισμού» και τη μη χρήση του ελληνικού όρου Μακεδονία ή παράγωγού του.** Η χώρα μας δεν έχει δικαίωμα να υπαγορεύσει στους Σκοπιανούς την ονομασία τους. Έχει όμως αναφαίρετο δικαίωμα και υποχρέωση έναντι του εαυτού της να τους απαγορεύσει να ονομάζονται με τρόπο που θα θίγει την ίδια και κυρίως να ασκούν ανυπόστατη αλυτρωτική πολιτική εναντίον της. **Τα γεωπολιτικά προβλήματα επανέρχονται δριμύτερα, όταν δεν λύνονται αποτελεσματικά. Η ιστορία του ίδιου του Μακεδονικού το αποδεικνύει.**

Είναι σαφές ότι καμμία αξιοπρεπής χώρα που σέβεται τον εαυτό της και επιθυμεί να αντιμετωπίζεται με σοβαρότητα από τη διεθνή κοινότητα δεν μπορεί να δεχτεί την αδιανόητη πολιτική των Σκοπίων. Η Ελλάδα διαθέτει τη δύναμη του δίκαιου των

επιχειρημάτων της και της γεωπολιτικής και οικονομικής ισχύος της εναντι των Σκοπίων, προκειμένου να επιβάλλει το δίκαιο. Διαθέτει, ακόμα, τη συμπαγή βούληση της συντριπτικής πλειονότητας του ελληνικού λαού. **Το ερώτημα είναι αν η πολιτική της τάξη είναι ικανή και έχει τη βούληση.**

Μακεδονικό: οι συνέπειες της υποχώρησης

Και ξαφνικά βλέπουμε την ελληνική κυβέρνηση να σπεύδει να «λύσει» το Μακεδονικό. Επίσημη δικαιολογία είναι ότι το πρόβλημα αυτό δεν είναι σοβαρό και πρέπει επιτέλους να διευθετηθεί άμεσα, έστω και με κόστος για μας. Ότι κοστίζει στην Ελλάδα η εκκρεμότητά του επί δεκαετίες. Είναι όμως έτσι; **Ποια η σημασία μιας διευθέτησης με ελληνική υποχώρηση και δικαίωση της σκοπιανής αδιανόητης προπαγάνδας;**

Οι μακροπρόθεσμες συνέπειες

Λέγεται ότι τα Σκόπια, ένα κράτος μικρό, αδύναμο, ετερογενές, δεν συνιστούν ρεαλιστική απειλή για την Ελλάδα. Συνεπώς, δε θα ήταν κόστος για την Ελλάδα να υποχωρήσει. Όμως το μικρό μέγεθος και η αδυναμία των Σκοπίων θα ήταν λόγος υποχώρησης από τη μεριά των Σκοπίων και όχι της Ελλάδας. **Και είναι τουλάχιστον ειρωνεία ότι αυτά τα ισχυρίζονται κυρίως αυτοί που στα ελληνοτουρκικά υποστηρίζουν την ενδοτικότητα, διότι «η Τουρκία είναι ισχυρή».** Και επιπλέον, κανένα κράτος δεν μπορεί να πολιτεύεται στις διεθνείς του σχέσεις με γνώμονα απλά τον εφήμερο συσχετισμό δυνάμεων.

Τι θα μπορούσε να συμβεί άραγε, αν η επιχειρούμενη περιφεραιοποίηση της Ελλάδας στο πλαίσιο της ΕΕ και αλλοίωση της δημογραφικής της σύνθεσης με τα μεταναστευτικά κύματα οδηγήσουν μακροπρόθεσμα ολόκληρες περιφέρειες της χώρας σε φυγόκεντρες τάσεις από τον εθνικό κορμό; Και αν εντωμεταξύ η «μακεδονική» προπαγάνδα έχει αφεθεί να υποσκάψει για χρόνια το ελληνικό εθνικό φρόνημα των βόρειων περιφερειών;

Ακόμα, είναι αναγκαίο να ληφθεί υπόψη ότι τα Σκόπια είναι πολύ πιθανό να μην επιβιώσουν ως κράτος. **Αν ο «Μακεδονισμός» επιβιώσει χάρη στη δική μας ενδοτικότητα, τότε σε περίπτωση διαμελισμού του κράτους μεταξύ Αλβανίας και Βουλγαρίας, η «μακεδονική» ταυτότητα θα περιέλθει ως εργαλείο στη διάθεση της σλάβικης Βουλγαρίας. Στην περίπτωση αυτή η Ελλάδα θα βρεθεί**

αντιμέτωπη με την κληρονόμο του «Μακεδονισμού», ένα κράτος πολύ πιο μεγάλο και ισχυρό, με ιστορικές βλέψεις στο Αιγαίο.

Επιπρόσθετα, μια υποχώρηση της Ελλάδας στο ζήτημα αυτό απέναντι σε ένα εμφανώς πιο αδύναμο κράτος, **θα δώσει το σύνθημα ότι η Ελλάδα είναι ευάλωτη σε οποιαδήποτε πίεση.** Θα αποδυναμώσει τη διεθνή της θέση, από τη στιγμή που δε θα είναι σε θέση να υπερασπιστεί θεμελιώδη δικαιώματά της. Και αυτό θα ανοίξει, παρά θα κλείσει, την όρεξη επίδοξων επεκτατικών γειτόνων.

Υπάρχει και η άποψη ότι η Ελλάδα οφείλει να κλείσει άμεσα, έστω και με κόστος, το ζήτημα αυτό, προκειμένου να επικεντρωθεί στην εξ ανατολής απειλή. Το ακριβώς αντίθετο ισχύει. Για να επικεντρωθεί η Ελλάδα στην εξ ανατολής απειλή, οφείλει να σβήσει όποια άλλη εστία διεκδίκησης εναντίον της. Με την υποχώρησή της Ελλάδας, δε σβήνει την εστία του «μακεδονικού» αλυτρωτισμού, αλλά εγκρίνει την αναζωπύρωσή της.

Τέλος, αποδοχή της εξωφρενικής προπαγάνδας των Σκοπίων δε σημαίνει απλά μια υπογραφή εκ μέρους μας. Σημαίνει σε βάθος χρόνου την αποδοχή όλου του πλέγματος των δράσεων που στηρίζουν το σφετερισμό της ιστορίας μας. Σημαίνει, μεταξύ άλλων, την αλλαγή των βιβλίων ιστορίας μας, την αποδοχή εκδηλώσεων «μακεδονικού» πολιτισμού και αλυτρωτισμού. **Σημαίνει τελικά τον εθνικό και πολιτισμικό μας αυτο-ακρωτηριασμό.**

Οι συνέπειες μιας ελληνικής υποχώρησης απέναντι στην αδιανόητη πολιτική των Σκοπίων επιφέρει μακροπρόθεσμα πολύ σοβαρές συνέπειες. Δε λύνει κανένα πρόβλημα. Ανοίγει τον ασκό του Αιόλου για το μέλλον.

Να μην επαναληφθεί το λάθος.

Η Ελλάδα δεν αντέδρασε στην πολιτική Τίτο περί «μακεδονικού» έθνους επί 45 χρόνια και αυτό μας έφερε μπροστά στο κράτος των Σκοπίων το 1990. Ο λόγος ήταν ότι δεν έπρεπε να ενοχληθεί ο Τίτο, σύμμαχος της Δύσης εναντίον των Σοβιετικών. Έπειτα, η Ελλάδα δεν αντέδρασε απέναντι στην εικοσαπενταετή προπαγάνδα του κράτους των Σκοπίων και αυτό μας έφερε εδώ σήμερα. Ο λόγος ήταν ότι δεν ήθελε η πολιτική ελίτ μας να ενοχλήσει τους ευρωατλαντικούς σχεδιασμούς.

Αν η Ελλάδα δεν αντιδράσει αποτελεσματικά τώρα, θα έχει επαναλάβει το ίδιο σφάλμα. Κι αργότερα οι συνέπειες θα είναι πιθανά μη αντιστρεπτές.